

22. דיבור בגט

1. **תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ה עמוד ב**
אמר שמואל: בקידושין, נתן לה כסף ושוה כסף, ואמר לה הרי את מקודשת, הרי את מאורסת הרי את (לי) לאינתו - הרי זו מקודשת, הריני אישך, הריני בעליך, הריני ארוסיך - אין כאן בית מיחוש; וכן בגירושין, נתן לה ואמר לה הרי את משולחת, הרי את מגורשת, הרי את מותרת לכל אדם - הרי זו מגורשת, איני אישך, איני בעליך, איני ארוסיך - אין כאן בית מיחוש.
2. **רמב"ם הלכות גירושין פרק א**
(ד) כיצד כתב לה הרי את משולחת הרי את מגורשת הרי את לעצמיך הרי את מותרת לכל אדם וכל כיוצא בזה הענין הרי זו מגורשת, וגופו של גט הרי את מותרת לכל אדם, אבל אם כתב לה איני בעליך איני ארוסיך איני אישך אין זה גט שנ' ושלחה לא שישלח עצמו, וכן הכותב לאשתו הרי את בת חורין אינו גט.
(יא) המגרש צריך שיאמר לה כשיתן לה הגט הרי זה גיטיך או הוא גיטיך וכיוצא בזה, ואם נתן בידה ולא אמר כלום הרי זה פסול, במה דברים אמורים בשלא היה מדבר עמה על עסקי גיטה, אבל אם היה מדבר עמה על עסקי גיטה ונטל הגט ונתן בידה ולא אמר כלום הרי זה גט כשר.
3. **רמב"ם הלכות גירושין פרק ב הלכה ז**
ומה בין פסול לבטל, שכל מקום שנ' בחיבור זה בגט שהוא בטל הוא בטל מן התורה וכל מקום שנ' פסול הוא פסול מדברי סופרים.
4. **תלמוד בבלי מסכת גיטין דף עח עמוד א**
מתני'. אמר לה כנסי שטר חוב זה, או שמצאתו מאחוריו, קוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך. נתן בידה והיא ישנה, ניעורה, קוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך.
5. **תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נה עמוד א**
מתני'. העיד רבי יוחנן בן גודגדא: על החרשת שהשיאה אביה - שהיא יוצאה בגט...
גמ'. אמר רבא: מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא, אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן לה, וחזר ואמר לה כנסי שטר חוב זה - הרי זו מגורשת, מי לא אמר ר' יוחנן בן גודגדא לא בעינן דעתה? ה"ל לא בעינן דעתה. פשיטא! מהו דתימא, כיון דאמר כנסי שטר חוב זה בטולי בטליה, קמ"ל, אם איתא דבטליה - לעדים הוה אמר להו, והאי דקאמר הכי - משום כיסופא.
6. **המאור הגדול מסכת גיטין דף מ עמוד א**
מתני' אמר לה כנסי שט"ח זה או שמצאתו מאחוריו קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך. ואיכא דקשיא ליה הא דגרסי' בפ' הניזקין ובפ' חרש ביבמות אמר רבא מעדותו של ר"י בן גודגדא נלמוד אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן לאשתי וחזר ואמר לה כנסי שט"ח זה הרי זו מגורשת לאו אמר ר"י לא בעינן דעתה ה"ל לא בעינן דעתה ויש להשיב נהי דלא בעינן דעתה אבל בעינן שיוציא הבעל השלוהין בפיו לאחר כתיבת הגט בענין שיתבונן הדבר או לעדים או לאשה וכיון שפירש הדבר לעדים אין צריך דעת האשה בגירושין וכן בקדושין צריך שיוציא בפיו הקדושין בענין שיתבונן לעדים ולאשה כדאמרי' התם גבי קדושין כתיב כי יקח ולא שיקח את עצמו גבי גירושין כתיב ושלחה ולא שישלח את עצמו. וגרסי' תו התם היה מדבר עמה על עסקי גיטה וקדושיה ונתן לה ולא פירש ר"י אומר דיו ר' יהודה אומר צריך לפרש אלמא בעינן שיוציא בפיו דברי השלוהין והקדושין...
7. **תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ו עמוד א**
דתנן: היה מדבר עם אשה על עסקי גיטה וקידושיה, ונתן לה גיטה וקידושיה ולא פירש, ר' יוסי אומר דיו, ר' יהודה אומר: צריך לפרש; ואמר רב הונא אמר שמואל: הלכה כר' יוסי!
8. **תוספות מסכת גיטין דף עח עמוד א**
אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך - ...ומיהו קשה דבהניזקין (לעיל דף נה). משמע דאפילו לא אמר כשר גבי מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא נשמע אמר לעדים ראו גט זה וכו' וי"ל דהתם נמי אחר כך יגידו לה העדים שהיא מגורשת אף על פי דהאשה מתגרשת בעל כרחיה מכל מקום צריך לומר לה הי גיטיך והרי את מותרת לכל אדם שתדע שהיא מגורשת ולא תהא חוזרת דבעינן שיהא משלחה ואינה חוזרת.
9. **חידושי הרמב"ן מסכת גיטין דף עח עמוד א**
מתני' אמר לה כנסי שטר חוב זה וכו'. פי' לפי שכיון שלא אמר לעדים בתורת גירושין אני נותנו לה, לא על מנת לגרש נתן אלא רצה לשחק בה ובטולי בטלה להך נתינה שתהא לה כשטר חוב...
10. **תלמוד בבלי מסכת יבמות דף קיג עמוד ב**

נשתטית וכו'. א"ר יצחק: דבר תורה שוטה מתגרשת, מידי דהוה אפקחת בעל כרחה, ומה טעם אמרו אינה מגורשת? שלא ינהגו בה מנהג הפקר. היכי דמי? אילימא דיודעת לשמור גיטה ויודעת לשמור עצמה, מי נהגי בה מנהג הפקר? אלא דאין יודעת לשמור לא גיטה ולא עצמה, דבר תורה שוטה מתגרשת? והא אמר דבי רבי ינאי: ונתן בידה - מי שיש לה יד לגרש עצמה, יצתה זו שאין לה יד לגרש עצמה! ותנא דבי רבי ישמעאל: ושליחה מביתו - מי שמשלחה ואינה חוזרת, יצתה זו שמשלחה וחוזרת! לא צריכא, דיודעת לשמור גיטה ואינה יודעת לשמור עצמה, דבר תורה שוטה מתגרשת - דהא יודעת לשמור גיטה, ואמור רבנן לא ליפקא, שלא ינהגו בה מנהג הפקר.

11. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף כג עמוד ב

אמר רב אסי אמר רבי יוחנן: אין העבד נעשה שליח לקבל גט לאשה מיד בעלה, לפי שאינו בתורת גיטין וקדושין.

12. חידושי הרמב"ן מסכת גיטין דף כג עמוד א

עבד מהו שיעשה שליח לקבל גט אשה מיד בעלה... וכן דעת הרב אבן מיגש ז"ל שלא פסלוהו אלא לקבלה אבל להבאה אפי' עבד כשר כסתם מתני', אלא שלא פירש, ושאל לעצמו מאי שנא, שליח הולכה שליח בעל, שליח קבלה שליח אשה, מה בין זה לזה, ואנו יש לנו להשיב שליח הולכה אינו אלא כשליח דעלמא ובשליחות דעלמא איתנהו, אבל שליח קבלה מכיון שהגיע גט לידו מגורשת והוא אין לו יד לגירושין הואיל ואינו בתורת גיטין...

13. רש"י מסכת קידושין דף ב עמוד א

ככסף ובשטר - מפרש בברייתא בגמ' (לקמן /קידושין/ ד' ה:) נותן לה כסף או שוה כסף ואומר לה הרי את מקודשת לי שטר כותב לה על הנייר אף על פי שאינו שוה פרוטה הרי את מקודשת לי ביאה בא עליה ואמר התקדשי לי בביאה זו וכולהו יליף מקראי טעמא דב"ש מפרש בגמ' /קידושין/ (דף יא).

14. רש"י על הרי"ף מסכת קידושין דף א. בדפי הרי"ף

שטר - שכותב לה על הנייר אע"פ שאין בו שוה פרוטה הרי את מקודשת לי ונותן לה ואומר כן.